

Αιτιολογική έκθεση

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τίτλο

«Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

A. Επί της αρχής

1. Το παρόν σχέδιο νόμου καλύπτει ένα αναμφίβολα υπαρκτό κενό στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών υπό το ισχύον Σύνταγμα, και επιχειρεί να διαμορφώσει ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ειδικότερα τη διενέργεια δημοσίων συναθροίσεων. Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 11 του Συντάγματος, η Αστυνομία μπορεί να παρίσταται στις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις, ενώ δύναται να τις απαγορεύει, αφενός, γενικά «αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια» και αφετέρου, σε ορισμένη περιοχή, «αν απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής» και τούτο «όπως νόμος ορίζει» (δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 11). Πρόκειται για ειδική «επιφύλαξη του νόμου», αφού από το Σύνταγμα καταλείπονται στον κοινό νομοθέτη στενά περιθώρια για ρύθμιση της άσκησης του συγκεκριμένου δικαιώματος και για τον περιορισμό του.

2. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως και εν υπαίθρω, εντός ενός ευλόγου θεσμικού πλαισίου, που συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας και είναι εναρμονισμένο με τις επιταγές του άρθρου 11 του Συντάγματος και του άρθρου 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου («ΕΣΔΑ»), ώστε αφενός μεν να προστατεύεται η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής, αφετέρου δε να διασφαλίζεται ισόρροπα η ακώλυτη άσκηση του συγκεκριμένου δικαιώματος των πολιτών.

Ταυτόχρονα, επιχειρείται η σαφής οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της αστυνομικής αρχής στο πλαίσιο μιας έννομης τάξης που σέβεται και υπερασπίζεται τις εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Για τον λόγο αυτό ρυθμίζεται το δικαίωμα όχι μόνον της οριστικής, αλλά και της προσωρινής δικαστικής προστασίας των θιγομένων από τα αστυνομικά μέτρα.

3. Επιπροσθέτως, με το Μέρος Β' επιχειρείται η συγκέντρωση σε ένα ενιαίο νομοθέτημα ενός καίριου αριθμού διατάξεων που αφορούν σε φορείς και υπηρεσίες του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Η εν λόγω νομοθετική πρωτοβουλία κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να επικαιροποιηθούν διατάξεις που δεν ανταποκρίνονται πλέον στις διαρκώς μεταβαλλόμενες ανάγκες, ενώ επίσης αποσκοπεί στην αντιμετώπιση ζητημάτων που δυσχεραίνουν το έργο της διοίκησης. Ως γνωστόν, οι αποσπασματικές ρυθμίσεις οδηγούν σε πολυνομία, σύγχυση αρμοδιοτήτων, ανασφάλεια δικαίου και εν τέλει στη μη εφαρμογή ή πλημμελή εφαρμογή του νόμου. Στόχος της εν λόγω νομοθετικής πρωτοβουλίας είναι επομένως, η επιτάχυνση και η συνοχή του διοικητικού έργου καθώς αποφεύγεται η

εισαγωγή πλήθους κατακερματισμένων διατάξεων που αφορούν στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη σε σχέδια νόμων έτερων Υπουργείων με τη μορφή τροπολογιών.

B. Επί των άρθρων

Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει τρία Μέρη με επιμέρους Κεφάλαια και τριάντα έξι (36) άρθρα. Ειδικότερα:

ΜΕΡΟΣ Α΄

Κεφάλαιο Α΄ Γενικές διατάξεις

Επί του άρθρου 1

Με το άρθρο 1 καθορίζεται ο σκοπός του σχεδίου νόμου, ο οποίος χρησιμεύει ως βασικός ερμηνευτικός δείκτης για την κατανόηση και εφαρμογή των επιμέρους διατάξεων στο πλαίσιο του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ.

Επί του άρθρου 2

Το άρθρο 2 περιλαμβάνει τους κυριότερους ορισμούς που χρησιμοποιούνται στο σχέδιο νόμου. Συγκεκριμένα, σε σχέση με τον βασικό ορισμό της «δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης» επισημαίνεται ως προσδιοριστικό στοιχείο αυτής, ο από κοινού επιδιωκόμενος σκοπός από τους συγκεντρωμένους, ο οποίος αποκλείει από την έννοια αυτή τις τυχαίες συγκεντρώσεις, όπως π.χ. την εκ περιεργείας συγκέντρωση των μαρτύρων ενός τροχαίου ατυχήματος ή μιας πυρκαγιάς. Ομοίως, διακρίνεται η «απαγόρευση» δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης ως προληπτικό μέτρο, από τους «περιορισμούς» και τη «διάλυσή» της, που επιβάλλονται κατασταλτικά. Η επιλογή του ηπιότερου μέσου πραγματοποιείται λαμβανομένων σε κάθε περίπτωση υπόψη των συνθηκών που επικρατούν.

Ιδιαίτερη σημασία δίδεται στον «οργανωτή» κάθε συνάθροισης, δηλαδή σε ένα πρόσωπο που γνωστοποιεί αρμοδίως τη διεξαγωγή της, αναδέχεται την ευθύνη για την ειρηνική πραγματοποίησή της και συνεργάζεται με τις αστυνομικές και λιμενικές αρχές για την ομαλή διεξαγωγή της. Σε κάθε περίπτωση, ο οργανωτής αποτελεί τον σύνδεσμο συναθροιζομένων και πολιτείας, το πρόσωπο δηλαδή που εκφράζει τις απόψεις των πρώτων, αλλά είναι ταυτόχρονα και αυτός που δέχεται να αναλάβει τυχόν ευθύνες που αναλογούν σε αυτούς έναντι της πολιτείας, αλλά και των τρίτων.

Επί του άρθρου 3

Με το άρθρο 3 καθιερώνεται υποχρέωση έγκαιρης γνωστοποίησης της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης στην κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή από τον οργανωτή της, ώστε να ασκούνται εγκαίρως και αποτελεσματικότερα από την Ελληνική Αστυνομία ή το Λιμενικό Σώμα – Ελληνική Ακτοφυλακή οι κατά το Σύνταγμα και κατά τον νόμο αρμοδιότητές τους και να εξασφαλίζεται ο επιδιωκόμενος σκοπός των ρυθμίσεων όπως αυτός

προσδιορίζεται στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου. Ωστόσο, μη γνωστοποιηθείσα συνάθροιση δεν καθίσταται εξ αυτού και μόνον του λόγου παράνομη.

Ιδιαίτερη μνεία γίνεται στην πρόβλεψη για καθιέρωση, για πρώτη, επίσης, φορά, με απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη ειδικής ιστοσελίδας, μέσω της οποίας παρέχεται, εκ των προτέρων, αλλά και σε πραγματικό χρόνο, ενημέρωση στους πολίτες για τις προγραμματισμένες μέλλουσες ή τρέχουσες εκδηλώσεις, πορείες και τις σχετικές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις. Η ως άνω ιστοσελίδα θα έχει διαδραστικό χαρακτήρα, καθώς οι σχετικές πληροφορίες θα ανατροφοδοτούνται συνεχώς όχι μόνο από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές, αλλά και με την ενεργό συμμετοχή των πολιτών, έτσι ώστε να διευκολύνεται η ακώλυτη μετακίνησή τους, ταυτόχρονα με την τυχόν διεξαγωγή λοιπών εκδηλώσεων.

Επί του άρθρου 4

Στο άρθρο 4 προβλέπονται οι λοιπές υποχρεώσεις του οργανωτή, όπως η μέριμνα για την ομαλή διεξαγωγή της συνάθροισης όπως ορίσθηκε, με τη λήψη κάθε αναγκαίου και πρόσφορου μέτρου, η ενημέρωση των μετεχόντων στη συνάθροιση για την υποχρέωσή τους να μη φέρουν αντικείμενα πρόσφορα για την άσκηση βίας, η λήψη των απαραίτητων μέτρων, ώστε να μην εισχωρούν στη συνάθροιση τρίτα άτομα, ο ορισμός επαρκούς αριθμού ατόμων, τα οποία παρέχουν συνδρομή στην περιφρούρηση της συνάθροισης, η συνεργασία με τις αστυνομικές ή λιμενικές αρχές και η συνδρομή του στην υλοποίηση των υποδείξεών της για τα θέματα τήρησης της τάξης.

Επί του άρθρου 5

Το άρθρο 5 αναφέρεται στον ρόλο του Αστυνομικού και Λιμενικού Διαμεσολαβητή, ενός νεοπαγούς βασικού οργάνου για την αποτελεσματική εκπλήρωση του σκοπού του παρόντος νόμου, καθώς αποτελεί τον άμεσο σύνδεσμο μεταξύ του επικεφαλής των δυνάμεων της αστυνομικής ή της λιμενικής αρχής κατά περίπτωση, και του οργανωτή, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική επαφή και συνεργασία των δύο πλευρών για την ομαλή, ειρηνική και σύμφωνα με το νόμο διεξαγωγή της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης.

Επί του άρθρου 6

Στο άρθρο 6 παρατίθενται οι υποχρεώσεις της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής, η οποία οφείλει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι σε δημόσιο υπαίθριο χώρο, όπως το δικαίωμα αυτό ορίζεται και προστατεύεται στο άρθρο 11 του Συντάγματος και στο άρθρο 11 της ΕΣΔΑ, λαμβάνοντας προς τούτο κάθε αναγκαίο μέτρο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Κεφάλαιο Β΄

Απαγόρευση - Περιορισμοί - Διάλυση δημοσίων υπαίθριων συναθροίσεων

Επί του άρθρου 7

Με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου ορίζεται ότι το συγκεκριμένο μέτρο της απαγόρευσης της συνάθροισης επί τη βάση της παρ. 2 του άρθρου 11 του Συντάγματος δύναται να ληφθεί, για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή αν ο σκοπός της συνάθροισης αντιτίθεται στον σκοπό άλλης συνάθροισης, η οποία έχει ήδη γνωστοποιηθεί αρμοδίως κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, δεν έχει απαγορευθεί και προγραμματίστηκε να πραγματοποιηθεί ή βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη στην ίδια περιοχή ή κοντά στην περιοχή αυτή και κατά τον ίδιο χρόνο ή λόγω σοβαρής απειλής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής συγκεκριμένης περιοχής, η οποία συντρέχει ιδίως όταν απειλείται από τη συνάθροιση η διατάραξη της κοινής ειρήνης ή της ασφάλειας των συγκοινωνιών. Ειδικά ως προς τη δεύτερη και τρίτη από τις εν λόγω περιπτώσεις του άρθρου ορίζεται ότι η αστυνομική ή λιμενική αρχή δύναται να υποδεικνύει ενδεικτικά, ως εναλλακτική επιλογή, άλλες περιοχές, κατάλληλες για τη διεξαγωγή της συνάθροισης. Επιπλέον, προβλέπεται ότι η απόφαση έγκρισης ή απαγόρευσης μιας δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης κοινοποιείται στον οργανωτή εγκαίρως πριν από τον αιτηθέντα για την πραγματοποίησή της χρόνο.

Επί του άρθρου 8

Στο άρθρο 8 καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι επιτρεπτή η επιβολή περιορισμών σε επικείμενη ή εν εξελίξει δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Ειδικότερα, η επιβολή περιορισμών είναι επιτρεπτή προκειμένου για επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, εάν πιθανολογείται ότι η διεξαγωγή της θα διαταράξει την κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής δυσανάλογα (στην παράγραφο 1), ενώ σε περίπτωση εν εξελίξει δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης εάν η διεξαγωγή της, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, προκαλεί, αντίστοιχα, δυσανάλογο αποτέλεσμα (στην παράγραφο 2). Λογική αφετηρία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η εκτίμηση ότι, η πραγματοποίηση μιας δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης ενδέχεται να διενεργηθεί χωρίς να επιφέρει ιδιαίτερη διατάραξη στην ομαλή κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής. Είναι όμως δυνατό ο βαθμός διατάραξης από τη συνάθροιση να επιφέρει ουσιαστικό περιορισμό της δυνατότητας χρήσης κοινόχρηστων χώρων, μεταφορικών μέσων και κοινωφελών εγκαταστάσεων ή ακόμα και προσωρινό αποκλεισμό από αυτές και ως εκ τούτου να προκαλέσει δυσανάλογη διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής, σε σχέση με την ανεκτή διατάραξη που θα προκαλούσε η άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι, ώστε, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών κυκλοφοριακών ή τοπικών συνθηκών, το δικαίωμα των πολιτών σε πραγματοποίηση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης να ασκείται καταχρηστικά.

Επί του άρθρου 9

Η παρ. 1 του άρθρου 9 αναφέρεται στη διάλυση δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων, προσδιορίζοντας ρητά και με σαφήνεια τις περιπτώσεις υπό τις οποίες είναι δυνατή. Συγκεκριμένα, η διάλυση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης είναι δυνατή όταν πραγματοποιείται καίτοι έχει απαγορευθεί νόμιμα, οι συμμετέχοντες δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που επιβλήθηκαν στη διεξαγωγή της, τελούνται αξιόποινες πράξεις, μετατρέπεται σε βίαιη, από τη συνέχισή της προκαλείται άμεσος κίνδυνος κατά της ζωής ή

της σωματικής ακεραιότητας των συμμετεχόντων, καθώς και στην περίπτωση που πραγματοποιείται χωρίς να έχει γνωστοποιηθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου, εφόσον βεβαίως στην τελευταία περίπτωση δεν υπάρξει συμμόρφωση προς τους τυχόν περιορισμούς που έχουν τεθεί από την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου. Η παρ. 2 αναφέρεται στα μέσα που μπορεί να χρησιμοποιήσει η αστυνομική αρχή για την εφαρμογή των αποφάσεών της, τηρώντας απαρέγκλιτα την αρχή της αναλογικότητας και εφόσον, βεβαίως, έχει προηγουμένως εξαντληθεί κάθε δυνατότητα για οικειοθελή συμμόρφωση των συμμετεχόντων.

Επί του άρθρου 10

Προβλέπεται ότι αρμόδιος για την επιβολή περιορισμών ή την απαγόρευση επικείμενης δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης, καθώς και για την επιβολή περιορισμών ή τη διάλυση εν εξελίξει δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης είναι η κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, η οποία αποφασίζει ύστερα από απλή γνώμη των οικείων Δημάρχων, η οποία διατυπώνεται κατά βάση εγγράφως. Σε επείγουσες περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι αντικειμενικά δυνατή η έγγραφη διατύπωση γνώμης από τους οικείους Δημάρχους, συντάσσεται εκ των υστέρων το σχετικό πρακτικό επί του οποίου γίνεται σχετική αναφορά. Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι οι σχετικές αποφάσεις πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες και ότι αν έχει εκδοθεί προφορική διαταγή, συντάσσεται σχετικό πρακτικό.

Επί του άρθρου 11

Με το άρθρο 11 προβλέπεται η υποχρέωση της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής να ενημερώνει τον αρμόδιο εισαγγελικό λειτουργό σε κάθε περίπτωση έκδοσης απόφασης ή εντολής, κατά περίπτωση, περιορισμού, απαγόρευσης ή διάλυσης υπαίθριας δημόσιας συνάθροισης, ως μείζονος διαδικαστικής εγγύησης για την ορθή επιβολή των συγκεκριμένων μέτρων.

Επί του άρθρου 12

Το άρθρο 12 αναφέρεται στην προσωρινή και στην οριστική δικαστική προστασία. Για την απαγόρευση επικείμενης συνάθροισης, καθιερώνεται, λόγω της σοβαρότητας του μέτρου, αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας (Επιτροπής Αναστολών), ενώ για τις λοιπές περιπτώσεις προβλέπεται αρμοδιότητα του οικείου Διοικητικού Πρωτοδικείου.

Επί του άρθρου 13

Στο Κεφάλαιο Δ' του σχεδίου νόμου προβλέπονται οι ποινικές και αστικές κυρώσεις που σχετίζονται με τις δημόσιες συναθροίσεις. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, και με την επιφύλαξη των άρθρων 170 και 189 ΠΚ, προβλέπεται ως ιδιώνυμο ποινικό αδίκημα η συμμετοχή σε νομίμως απαγορευθείσα, με απόφαση της αστυνομικής αρχής, δημόσια

υπαίθρια συνάθροιση, η παρεμπόδιση της διεξαγωγής συνάθροισης με τέλεση βιαιοπραγιών, η αλλοίωση ή επιχείρηση αλλοίωσης με βιαιοπραγίες του ειρηνικού χαρακτήρα δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης (παράγραφος 1), καθώς και η μη συμμόρφωση προς τους περιορισμούς που επιβάλλει η αστυνομική ή λιμενική αρχή (παράγραφος 2). Περαιτέρω, ρυθμίζονται ζητήματα αστικής ευθύνης του οργανωτή, για την αποκατάσταση των ζημιών όσων υπέστησαν βλάβη της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας από τους συμμετέχοντες σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Από την ευθύνη αυτή, ο οργανωτής απαλλάσσεται αν είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως τη συνάθροιση και αποδεικνύει ότι είχε λάβει τα αναγκαία και πρόσφορα μέτρα για την πρόληψη και αποτροπή της ζημίας, φέροντας ο ίδιος, εν προκειμένω, το βάρος της αποδείξεως (παράγραφοι 3 και 4).

Επί του άρθρου 14

Με την προτεινόμενη διάταξη περιέχεται εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος με το οποίο θα καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του Μέρους Α' του παρόντος.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Επί του άρθρου 15

Με το π.δ. 119/2017 συστάθηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών η Γενική Γραμματεία Συντονισμού Θεμάτων Αλλοδαπών Υπηκόων Τρίτων Χωρών και Παράτυπης Μετανάστευσης, οι αρμοδιότητες της οποίας προσδιορίζονται στο άρθρο 1 αυτού. Εν συνεχεία, με το π.δ. 84/2019 καταργήθηκε η ως άνω Γενική Γραμματεία και οι αρμοδιότητες της ανατέθηκαν στη νεοσυσταθείσα στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής Υποδοχής και Ασύλου. Ακολούθως, η Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου μεταφέρθηκε, με το σύνολο των αρμοδιοτήτων της, στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, το οποίο συστάθηκε με το π.δ. 4/2020. Ωστόσο, αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, και συγκεκριμένα αυτές του άρθρου 1 του π.δ. 119/2017, ασκούνται από Υπηρεσίες που εποπτεύονται από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, προκαλώντας νομικό κενό επί της διαδικασίας χειρισμού των σχετικών υποθέσεων.

Με την παρούσα ρύθμιση προσδιορίζεται ρητώς ότι οι ανωτέρω αναφερόμενες αρμοδιότητες, ήτοι του άρθρου 1 του π.δ. 119/2017, ασκούνται από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, οι υπηρεσίες της οποίας περαιώνουν και τυχόν εκκρεμείς υποθέσεις που ανέκυψαν στο πλαίσιο άσκησης των εν λόγω αρμοδιοτήτων.

Επί του άρθρου 16

Με το άρθρο 16, το Ίδρυμα «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας» του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, που συστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 2018/1992, μετονομάζεται σε «Ίδρυμα Μέρμηνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας», ώστε να αποδίδεται πληρέστερα ο σκοπός του. Παράλληλα, θεσμοθετείται, μέσω της σύστασης «Κέντρου Αριστείας», μια νέα διαδικασία επιβράβευσης των τέκνων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, αποδεικνύοντας εμπράκτως το ενδιαφέρον της Διοίκησης προς το προσωπικό του Σώματος και τις οικογένειές του.

Στο παρόν άρθρο αποτυπώνονται επιπροσθέτως, πέρα από τους σκοπούς του Ιδρύματος, το σύνολο της περιουσίας του, η προέλευση των πόρων του, καθώς και η διοίκηση αυτού. Προβλέπεται τέλος, η έκδοση προεδρικού διατάγματος, με το οποίο κυρώνεται ο κανονισμός λειτουργίας του Ιδρύματος, βάσει του οποίου ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες οργάνωσης και λειτουργίας του.

Επί του άρθρου 17

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η τροποποίηση των διατάξεων αναφορικά με την παγία εισφορά ονομασίας του δόκιμου Αστυφύλακα σε Αστυφύλακα, καθώς και του δόκιμου Αξιωματικού σε Υπαστυνόμο Β'. Συγκεκριμένα, προτείνεται η καταβολή της ως άνω εισφοράς σε τριάντα έξι ισόποσες μηνιαίες δόσεις αντί δεκαοχτώ ως ισχύει σήμερα, με σκοπό την οικονομική διευκόλυνση των προσώπων αυτών.

Επί του άρθρου 18

Κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 εκδόθηκε το π.δ. 65/2019 (Α' 104) με τις διατάξεις του οποίου ρυθμίζονται κυρίως οργανωτικά θέματα της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας, πλην όμως δεν προβλέφθηκαν ζητήματα που αφορούν στη διαχείριση των δαπανών, που είναι αναγκαίες για τη λειτουργία των Υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι υφίσταται ακούσιο νομοθετικό κενό, η κάλυψη του οποίου σκοπεύεται με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις.

Συγκεκριμένα, προβλέπεται η κάλυψη των δαπανών που αφορούν στη μισθοδοσία και πάσης φύσεως αποζημιώσεις του προσωπικού της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας, από τους προϋπολογισμούς των φορέων προέλευσής του. Προς κάλυψη δε των λειτουργικών της αναγκών, συμπεριλαμβανομένων των οδοιπορικών εξόδων του προσωπικού, τόσο το Υπουργείο Ναυτιλίας όσο και το Πυροσβεστικό Σώμα, μεταφέρουν ετησίως πιστώσεις στον ειδικό φορέα «Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης». Προβλέπεται τέλος, η λειτουργία του Τμήματος Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού του άρθρου 7 και του Γραφείου Μερικής Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού του άρθρου 9 του π.δ. 65/2019, ως μερικών διαχειρίσεων, στις Γενικές Διαχειρίσεις της Διεύθυνσης Τεχνικών Εφαρμογών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και της Διεύθυνσης Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, αντίστοιχα, χωρίς να θίγεται η διοικητική τους υπαγωγή στη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων

Σωμάτων Ασφαλείας και την Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος.

Τέλος, τα θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και στελέχωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας ρυθμίζονται στο προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού, η οποία και αναδιατυπώνεται.

Επί του άρθρου 19

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου, συστήνεται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη αυτοτελής Υπηρεσία με τίτλο «Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας», η οποία υπάγεται απευθείας στον Υπουργό. Με την εν λόγω ρύθμιση, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, δεδομένου του θεσμικού του ρόλου, αναλαμβάνει την πρωτοβουλία σχεδιασμού και υλοποίησης δράσεων πρόληψης της βίας, στο πλαίσιο μιας εθνικής στρατηγικής πρόληψης και καταπολέμησης φαινομένων που διαταράσσουν την κοινωνική ειρήνη και πλήττουν κυρίως ευάλωτες ομάδες πληθυσμού. Η εν λόγω Διεύθυνση συνιστά εφεξής, τον κεντρικό φορέα σχεδιασμού και υλοποίησης της «Εθνικής Στρατηγικής Πρόληψης της Βίας». Επιπλέον, στην παράγραφο 2 καθορίζονται οι επιμέρους αρμοδιότητες και δράσεις της Διεύθυνσης, προκειμένου να αναπτυχθεί μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατικών φορέων και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, ένα ισχυρό δίκτυο συνεργασίας με στόχο την καταπολέμηση ποικίλων μορφών και εκφάνσεων της βίας, όπως η ριζοσπαστικοποίηση, ο βίαιος εξτρεμισμός, η ενδοοικογενειακή, έμφυλη και ενδοσχολική βία.

Εν συνεχεία, με την παράγραφο 3 ρυθμίζονται επιμέρους θέματα λειτουργίας της Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας, όπως η διάρθρωσή της σε Τμήματα καθώς και ο τρόπος στελέχωσής της, ενώ με τις παραγράφους 4 και 5 περιγράφεται ο τρόπος λειτουργίας και υλοποίησης του έργου της ανωτέρω Διεύθυνσης, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η μέγιστη ποιότητα, αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα των δράσεών της σε όλη την ελληνική Επικράτεια.

Τέλος, προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης προεδρικού διατάγματος για τη ρύθμιση ειδικότερων ζητημάτων και λεπτομερειών εφαρμογής των σχετικών διατάξεων.

Επί του άρθρου 20

Με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 4553/2018 προστέθηκε άρθρο 21Α στο ν. 2946/2001 (Α' 224), με σκοπό τη συμπλήρωση της διάταξης του άρθρου 21 του ίδιου νόμου, σύμφωνα με το οποίο, ένεκα της ιδιάζουσας φύσης της αποστολής του στρατιωτικού προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, κρίθηκε αναγκαία η θεσμοθέτηση μέγιστης απόστασης είκοσι (20) χιλιομέτρων ανάμεσα στην έδρα της στρατιωτικής μονάδας όπου υπηρετεί ο/η στρατιωτικός σύζυγος και στην εκπαιδευτική μονάδα όπου αποσπάται ο/η εκπαιδευτικός σύζυγος.

Στο πλαίσιο της συνταγματικής προστασίας του θεσμού της οικογένειας, με την προτεινόμενη ρύθμιση οι ως άνω ευεργετικές διατάξεις θα τύχουν εφαρμογής και στους εκπαιδευτικούς που οι σύζυγοί τους ανήκουν στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής

Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, καθώς ήδη το ανωτέρω προσωπικό, περιλαμβάνεται ρητώς στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 21 του ν. 2946/2001, ενώ η φύση της αποστολής τους είναι εξίσου ιδιαίζουσα με αυτή των Ενόπλων Δυνάμεων.

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΤΕΛΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιο Α΄

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Επί του άρθρου 21

Στην προτεινόμενη διάταξη συμπεριλαμβάνεται το σύνολο των διατάξεων που καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Κεφάλαιο Β΄

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

Επί του άρθρου 22

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθορίζεται η έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου.

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

**ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ